

Proba scrisă la limba italiană

I. Si dà il seguente testo:

Da sempre il treno ha ispirato grandi pensieri e infinite speranze in fuga su due rotaie che sembrano non avere fine. Come le due rette parallele che, a scuola abbiamo imparato, non si incontreranno mai. Almeno così dicono... Come il mare, che pensi sia infinito quando ti perdi nella linea dell'orizzonte lontana e speri che ci sia dell'altro oltre quel limite.

Come il cielo che abbraccia altri pianeti di cui non hai la minima conoscenza o idea. E come per questi tanti posti dell'universo, guardare il treno ti porta a pensare che c'è sempre un'altra possibilità: basta salirci, o cambiare direzione, basta guardare il binario accanto (quando c'è...) e compare come per magia la speranza di un altro modo di vivere la tua vita, un altro posto che ti cresca e ti adotti al di là di quel binario perché tutto vada come speravi.

Da sempre il treno ispira, o quasi... sicuramente almeno da quando quel Leonardo Da Vinci ebbe l'intuizione rivoluzionaria e semplice di due rette parallele su cui il mondo si sarebbe potuto muovere, con tranquillità assoluta, da quel "ciuf-ciuf " in poi.

(Giuliano Sangiorgi, *Ora il treno non ispira più speranze*, "La Repubblica", 13 luglio 2016)

- a. Tradurre il testo în rumeno;
- b. Trovare i sinonimi contestuali dei sintagmi sottolineati una volta;
- c. Trovare i contrari contestuali delle parole sottolineate due volte;
- d. Indicare i nomi di cinque mezzi di trasporto în italiano (tranne *treno*, già presente nel testo);
- e. Costruire otto frasi (quattro per ciascuno dei due verbi), con un soggetto di terza persona singolare femminile, per i verbi *cambiare* e *muovere* ai seguenti modi e tempi: indicativo passato prossimo, indicativo imperfetto, indicativo futuro semplice, condizionale presente.

II. Tradurre în italiano il seguente testo:

Două din cele patru ferestre de la *Universul* erau încă luminate. Gazetarii n-aveau program fix, veneau după voie, după cât aveau de lucru în ziua respectivă, dar, de plecat, plecau abia după ce-și terminau treaba. La etaj, camera cea mai din stânga, cum te uitai din stradă spre fațada barocă a clădirii, sau din dreapta, când urcai scările și priveai iar spre Sărindar, era biroul lui Pavel – fratele lui Peppin Mirto – și al lui Neculai Procopiu, cel mai fidel redactor al ziarului: era aici de 13 ani, adică de la începutul începutului. Lumea venea la el ca la un director. Ziarul tot crescuse în importanță și fusese primul cu ediție de dimineață, așa că acum avea cei mai mulți cititori.

(Ioana Pârvulescu, *Viața începe vineri*, București, Humanitas, pp. 24-25)

BAREM
Proba scrisă la limba italiană

I – 10 puncte, distribuite după cum urmează:

1 punct din oficiu;

- I. a 4 puncte;
- I. b $0,2 \times 5 = 1$ punct;
- I. c $0,2 \times 5 = 1$ punct;
- I. d $0,2 \times 5 = 1$ punct;
- I. e $0,25 \times 8 = 2$ puncte;

II – 10 puncte

1 punct din oficiu;

9 puncte traducerea corectă a textului.

Penalizări:

- 0,5 puncte pentru greșelile de limba română (grafie, morfologie, sintaxă);
- 0,3 puncte pentru alterarea sensului unei propoziții sau fraze;
- 0,2 puncte pentru erorile de morfologie sau sintaxă a limbii italiene;
- 0,1 puncte pentru lacune lexicale;
- 0,05 puncte pentru erori de grafie italiană (duble, accente), atunci când acestea nu reflectă erori morfologice, caz în care penalizarea este de 0,2 puncte.

Nota finală reprezintă media aritmetică a subiectelor I și II.

REZOLVARE:

I a

Dintotdeauna trenul a inspirat gânduri mărețe și speranțe nesfârșite, în goana sa pe două șine care par infinite. Ca două drepte paralele care, așa cum învățat la școală, nu se intersectează niciodată. Sau cel puțin așa se spune... Ca marea, pe care o crezi infinită când te pierzi în depășirea liniei orizontului și speri că dincolo de acea limită se mai află ceva.

Precum cerul, care învăluie alte planete de care n-ai aflat și la care nici nu te gândești. Și, la fel ca atâtea locuri din univers, trenul te face să te gândești că întotdeauna mai există o șansă: e destul să te urci în tren sau să schimbi destinația, e destul să te uiți la peronul alăturat (dacă există...) și, ca prin farmec, se ivește speranța unui alt fel de a-ți trăi viața, unui alt loc care să te crească și să te înfieze, dincolo de acel peron, pentru ca totul să meargă așa cum nădăjduiai.

Dintotdeauna trenul ne inspiră, sau aproape dintotdeauna... fără doar și poate cel puțin de când Leonardo Da Vinci acela a avut intuiția revoluționară și simplă a două drepte paralele pe care lumea avea să se deplaseze, fără nici o grijă, de la primele sunete scoase de locomotivă.

I b esempi: pensare – credere, possibilità – opportunità, basta – è sufficiente, sicuramente – senz'altro, intuizione – idea.

I c esempi: fine – inizio, infinito – finito, speranza – sfiducia, semplice – complessa, tranquillità – irrequietezza.

I d esempi: aereo, autobus, metropolitana, pullman, tram.

I e

cambiare esempi:

- indicativo passato prossimo:

Tua cugina è cambiata molto dopo quell'incidente che ha coinvolto il suo fidanzato.

- indicativo imperfetto:

La commessa cambiava ogni giorno la distribuzione delle calzature nella vetrina del negozio.

- indicativo futuro semplice:

Vedrai che ad un certo punto la tua opinione su quest'argomento cambierà.

- condizionale presente:

Lei cambierebbe questa camicetta perché il colore non le piace affatto.

muovere esempi:

- indicativo passato prossimo:

La tempesta ha mosso le sedie a dondolo del giardino e ha rotto tre ramoscelli del melo.

- indicativo imperfetto:

Mia nonna muoveva le mani in modo strano quando voleva farmi capire che me ne dovevo andare.

- indicativo futuro semplice:

La concorrente muoverà la bandierina quando vorrà segnalare la sconfitta dell'avversario.

- condizionale presente:

Questa tua amica non muoverebbe mai un dito per aiutarti.

II

Due delle quattro finestre della sede del giornale *Universul* erano ancora illuminate. I giornalisti non avevano orari fissi, venivano quando gli pareva, secondo la quantità di lavoro nella giornata, ma per andarsene, se ne andavano solo dopo aver finito il lavoro. Al piano di sopra, la stanza in fondo a sinistra guardando dalla via verso la facciata barocca dell'palazzo, oppure a destra salendo le scale e affacciandosi nuovamente sulla via Sărindar, si trovava l'ufficio di Pavel – il fratello di Peppin Mirto – e quello di Neculai Procopiu, il più leale dei redattori del giornale: era qui da tredici anni, cioè proprio dall'inizio. La gente veniva da lui come da un direttore. L'importanza del giornale era aumentata ed era stato il primo quotidiano dall'edizione mattutina, e perciò ora aveva il numero più alto di lettori.